

25 mei 2007

Vandaag wordt er niet gereden!

Daar ik nog niet weet voor wie ik op 10 juni ga stemmen, pikte ik nog even het Canvas – programma “Verkiezingen 007” mee. Veel wijzer ben ik niet geworden. De Vlaamse partijen hielden niet op tegen elkaar te bakkeleien, dat ik overweeg naar Brussel–Halle –Vilvoorde te emigreren zodat ik voor een Franstalige kan stemmen. Het zal mijn Waalse vrienden plezieren en ik heb er toch minstens vijf!

Daarna stond nog een dikke afwas te wachten met vier “ambetante” kastrollen. Dan vlug naar de badkamer voor mijn avondsoiree en daarna op weg naar mijn stamminee, want daar was het weer feest! Verleden jaar vierden we er nog het 25 jaar bestaan. Nu vierden we, hoe onlogisch het ook moge klinken, het jaar nul. Cisse, verhuisd naar LTC, had plaats geruimd voor M2.

Michiel en Melissa zagen er stralend uit. Hij in een modieus hemd met dito das. Melissa als een prinses in een fleurig jurkje met diep uitgesneden décolleté. Zo heb ik het graag.

Het duurde wel een zee van tijd voor ik beiden te zien kreeg. De genodigden stonden zelfs op de stoep voor het café in de Stationsstraat. Om binnen te geraken was er heel wat trek- en duwwerk nodig. Ik had gehoord dat mijn fietsvrienden van “Haspengouw Sportief” op het terras hadden postgevat. Daar dus naar toe. De slimmeriken hadden zich opgesteld in een dubbele flankrij, met nauwelijks één meter tussen, aangezicht naar elkaar, juist achter de schuifdeur. Slimmeriken omdat velen daar moesten passeren. Het rechtstreeks contact met de drummende passanten mocht er zijn. “Pas op voor het trapje” gaven we nog als goede raad mee.

Dan voelde ik een borst (je), dan weer een bil tegen mij aanschuren. Voor één keer hoefde ik mijn buik niet in te trekken om indruk te maken ...

Wat mij opviel was dat er verschrikkelijk veel mensen waren die ik nooit eerder in mijn stamcafé ontmoette. En ik verzeker U, daar was serieus materiaal bij. Van mij mogen ze blijven komen. Erg is dat niet, maar als dat in de toekomst toch gebeurd zal ik mijn dagschema ernstig moeten aanpassen. Er gaat geen plaats meer zijn aan mijn traditionele tafel recht tegenover Brigitteke. Maar dat zijn zorgen voor later.

Die afwas thuis had ik mij kunnen besparen, want wat we allemaal te eten kregen was fenomenaal. Van pasta tot kreeftensoep, van yoghurt met aardbei tot worstenbrood en nog veel meer. Was dat het werk van meesterkok Remi en zijn volgelingen? Natuurlijk!

Toen, omstreeks 11 uur, een onweer uitbrak was de chaos compleet. Iedereen die buiten op straat stond en alle mensen aan de andere zijde op het terras moesten naar binnen. Het duurde een zee van tijd voor iedereen zijn definitieve stek had gevonden. Toen wij aan de pronostiekdeur kwamen vertrok daar juist een groepje, zodat wij onverwacht een zitplaats konden bemachtigen. Geluk moet je afdwingen!

Even later verscheen Polleke ten tonele ... tot 10 maal toe. Hij was zijn jas kwijtgeraakt en kon niet naar huis omdat zijn sleutels erin staken. Hopelijk heeft hij niet buiten moeten slapen.

"Happy Birthday to You" ...weerklinkt om middernacht ... "wie is er jarig" ? vragen wij ons af! Toch wel de Cisse zeker. Horen doe ik niet meer goed. Behalve wanneer er "tournee générale" geroepen wordt. Terloops, ga Cisse eens een bezoekje brengen in zijn nieuwe zaak aan de Molenberg bij onze tennis - en petanquevrienden. Schitterende locatie in de groene long van Landen centrum. De moeite waard ... zeker tijdens de zomer.

Ook Chantal en Julie, de mama's van Michiel en Melissa zijn de hele avond druk in de weer. Nu komen ze aandragen met grote borden kaas, salami, olijven en nog veel meer. We worden echt verwend. Het is toch steeds opvallend dat men Laura Lynn en Frans Bauer moet draaien om de echte ambiance erin te krijgen. "Je hebt me duizend maal belogen" ... "Heb je even voor mij?" Bijou danst de pannen van het dak met elk vrouwmens dat hij tegen komt. Ook Jokke, Wim en Gary hebben hun dansschoentjes aangetrokken. En wie zie ik daar plots op de dansvloer? Ik heb ze potverdorie de hele avond niet gezien ... ons Brigitteke. Hopelijk plaatst Michiel tijdens de vernieuwing van de zaak eindelijk een paal ... want dat paaldansen kwam er deze avond weer niet van. Ik begin ongeduldig te worden.

Ik kijk rondom me en observeer mijn fietsvrienden grondig en vraag tenslotte. "Wie gaat er deze morgen rijden?" Geen antwoord ... eeuwige stilte.

Vandaag wordt er niet gereden, dus. Of het moest Bijou zijn met op het programma: "Maes en Jupiler" of "Maas en gespaag" (voor ingewijden "Maas en Samson").

Twee uur. Wat daarna gebeurd is kan ik je niet vertellen. Het is goed geweest. Samen met Boeykes keer ik als plichtsbewuste echtgenoot (?), naar huis. Niet iedereen dacht daar zo over.

Tot in de Bovenpoort hoorde ik de geluidsboxen van mijn stamcafé nazinderen. Wat een toch weer fantastische avond.

Bedankt! Het ga je goed Michiel en Melissa!

Jaan